

να, τότε όλα ανατρέπονται. Το πρόβλημα εδώ - και αυτό ισχύει ειδικά για τους νέους - είναι ότι πιστεύουν πως γνωρίζουν τα πάντα και όλοι θέλουν να προωθήσουν τα δικά τους συγκροτήματα. Αυτό γίνεται. Αλλά πρέπει να μάθουν να δουλεύουν και με άλλους καλλιτέχνες και συγκροτήματα. Άλλωστε, το κοινό και η μουσική δεν είναι ιδιοκτησία κανενός από εμάς.

Δεν έχει όμως κουραστεί και ο κόσμος με όλα αυτά τα τραγελαφικά που γίνονται στην παροικία;

Π.Κ. Σίγουρα έχει κουραστεί.

Γ.Γ. Προσωπικά δεν μας αγγίζουν όλα αυτά. Η δική μας η πόρτα είναι πάντα ανοικτή σε όλους θέλουν να συνεργαστούν. Αρκεί βέβαια να είναι διατεθειμένοι ΝΑ ΔΟΥΛΕΨΟΥΝ!

ΠΑΜΕ ΤΑΞΙΔΙ;

Τι να περιμένει το κοινό από την συναυλία στο The Fix;

Π.Κ. Να αρχίσω κάπως διαφορετικά. Έχουμε πρόβλημα εύρεσης χώρου που θα μπορέσει

να καλύψει τις ανάγκες μας, ειδικά όταν μιλάμε για ένα πολυπρόσωπο και πολυδιάστατο σχήμα όπως τους Out of the Blue, με τους μουσικούς, τους ηθοποιούς και τους χορευτές του. Βρήκαμε λοιπόν το Fix στο Rockdale, με απώτερο σκοπό να έχουμε την δυνατότητα κάθε 4 ή 5 εβδομάδες να παρουσιάζουμε κάτι. Θέλω κάθε φορά να υπάρχει και μια έκπληξη.

Όσον αφορά την συγκεκριμένη συναυλία, πρόκειται ουσιαστικά για μια αναδρομή σε όσα έχουμε κάνει από το 2005 μέχρι σήμερα. Φυσικά δεν μπορούμε να παίξουμε τα πάντα, επομένως επιλέξαμε κάποια συγκεκριμένα τραγούδια τα οποία έχουμε χωρίσει σε τρία μέρη: ξεκινάμε με τις Ζαμπετολογίες και ορισμένα άλλα λαϊκά και έντεχνα κομμάτια, στην συνέχεια περνούμε στο ρεμπέτικο μέρος του προγράμματος και τελειώνουμε με ένα αφιέρωμα στο παραδοσιακό κομμάτι της ελληνικής μουσικής. Να σου πω επίσης πως τα μέρη αυτά θα διανθιστούν με θεατρικά και χορευτικά κομμάτια. Συνολικά θα παρουσιαστούν 3 χορευτικά συγκροτήματα.

Γ.Γ. Με αυτή την κίνηση δίνουμε την ευκαι-

ΠΩΣ ΟΙ OUT OF THE BLUE ΞΕΣΗΚΩΣΑΝ ΤΟΥΣ ΑΥΣΤΡΑΛΟΥΣ

Αν σας ζητούσα να επιλέξετε την αγαπημένη σας στιγμή από την μέχρι τώρα πορεία σας;

Γ.Γ. Θα σου λέγαμε ανεπιφύλακτα πως ήταν η τελευταία μας παρουσία στο Café Carnivale στο Barren Joy στις βόρειες παραλίες του Σίδνεϊ. Είχαμε λάβει ειδική πρόσκληση από τους ίδιους τους διοργανωτές, αγχωθήκαμε όμως αφού δεν ξέραμε τι ανταπόκριση θα είχαμε από το Αυστραλούς που αποτελούσαν ως επί το πλείστον το κοινό.

Π.Κ. Είχε όντως πολλούς νεαρούς Αυστραλούς.

Γ.Γ. Μόνο μια παρέα Ελλήνων υπήρχε εκεί.

Π.Κ. Πριν από εμάς στην σκηνή ανέβηκε ένα εκπληκτικό αυστραλιανό συγκρότημα με αποτέλεσμα να βγούμε κάπως σφιγμένοι, αφού δεν ξέραμε τι ανταπόκριση θα είχαμε από το κοινό.

Γ.Γ. Λέω λοιπόν αστειευόμενη στο κοινό: «Αυτό είναι το πρώτο σας μάθημα στην ελληνική μουσική. Αν δεν σπκωθείτε να χορέψετε, εγώ θα φύγω!» Στο πρώτο τραγούδι έβλεπες πως ο κόσμος ήθελε μεν, δεν ήξερε δε αν μπορούσε να σπκωθεί και να χορέψει. Χαλάρωσαν όμως, σπκώθηκαν και χόρεψαν. Με τον δικό τους βέβαια τρόπο, αλλά χόρεψαν με την ψυχή τους.

Π.Κ. Ο ξένος κόσμος δεν θέλει να δει μια ροκ συναυλία από εμένα. Δόξα το Θεό, υπάρχουν τόσοι και τόσοι που το κάνουν αυτό και μάλιστα καλύτερα από εμάς. Από τον Έλληνα θέλει να δει την δική του κουλτούρα, θέλει να ακούσει τα δικά του τραγούδια, παιγμένα με τον δικό τους τρόπο με τα δικά του όνειρα. Ήταν πραγματικά μια απίστευτη εμπειρία...

ρία στα παιδιά των χορευτικών να παρουσιάσουν και με ζωντανή μουσική υπόκρουση, και όλα μόνο με CD όπως συνηθίζεται.

Π.Κ. Προσωπικά αυτό το θεωρώ πολύ σημαντικό αφού τα παιδιά θα παρουσιαστούν με τις στολές τους, έχοντας κατάλληλο φωτισμό και κυρίως σε ένα χώρο κατάλληλα διαμορφωμένο. Ελπίζω πως θα έχουμε και πολλούς νέους στο κοινό, κάτι που είχε συμβεί και στην τελευταία συναυλία μας. Ξέρεις το σημαίνει για μας να βλέπουμε τόσους πολλούς νέους στο ακροατήριο, να τραγουδούν μαζί μας και να μας ρωτούν πότε θα είναι η επόμενη συναυλία; Δεν υπάρχει μεγαλύτερη ευχαρίστηση.

Πως έγινε η επιλογή των τραγουδιών;

Γ.Γ. Πολύ δύσκολα. Είναι όλα σαν παιδιά μας και είναι δύσκολο να επιλέξεις ποιά θα κρατήσεις και ποια θα αφήσεις έξω.

Π.Κ. Ξέρεις πόσες φορές καθίσαμε εδώ τα βράδια και σημειώναμε, βγάλαμε το ένα, βάζαμε το άλλο; Γιατί δεν είναι μόνο ποια κομμάτια θα παίξεις. Πρέπει να υπάρχει και μια συνοχή, πρέπει να λάβεις υπόψη τις ενότιες... Δεν είναι του στυλ «παίρνουμε ένα οργανάκια και παίζουμε». Θέλει πολύ σκέψη. Πρέπει να μπεις στο πετσί του ακροατή και να ακούς τα τραγούδια μέσα από το δικό του αφτί. Πότε θα ανεβάσεις το κοινό, πότε θα το ρίξεις ψυχολογικά;

Γ.Γ. Κάθε φορά που κόβαμε κάποιο κομμάτι, ήταν σαν να κόβαμε το χέρι μας.

Ποιος είναι υπεύθυνος για την τελική λίστα;

Π.Κ. Εγώ και η Γεωργία κάναμε την αρχική επιλογή...

Γ.Γ. ... και στην συνέχεια την παρουσιάσαμε στα υπόλοιπα παιδιά, τα οποία με την δική τους σειρά έκαναν τις δικές τους εισηγήσεις, έγιναν οι απαραίτητες προσθαφαιρέσεις μέχρι που φτάσαμε στο τελικό αποτέλεσμα.

Π.Κ. Όλα έγιναν δημοκρατικά. Άλλωστε υπάρχει εμπιστοσύνη μεταξύ μας, ενώ έχουμε σχεδόν και τα ίδια γούστα. Άσε που αν επιλέξω κάποιο τραγούδι μάπα, θα μου το πουν απευθείας! (γελά).

Σχέδια για το αύριο;

Π.Κ. Ένας από τους λόγους που έγινε η συνεργασία με τα παιδιά από την Μελβούρνη ήταν η επικείμενη συναυλία που θα έδιναν εκεί οι Out of the Blue. Αυτή την στιγμή που μιλάμε έχουμε ήδη στείλει όλα τα απαραίτητα στοιχεία στο φεσιβάλ «Αντίποδες» της Μελβούρνης και περιμένουμε την τελική απάντηση. Τα σχέδια δεν σταματάνε εδώ. Θα τα πούμε όμως στην πορεία...